

dighederne og inden for en rimelig kort tid få svar på deres spørgsmål eller få løst deres problemer.

Med de ofte komplicerede skatteregler, der findes, kan det ikke undgås, at der blive truffet forkerte afgørelser i nogle situationer. Hvis der skal gives 100 pct. sikkerhed for, at dette ikke sker, vil der blive tale om et meget stift og langsomt arbejdende system, hvor der er en nærliggende risiko for, at afgørelserne skubbes videre i systemet.

Jeg mener, vi faktisk i dag stort set har et rimeligt forhold mellem den smidige forvaltning og forholdsvis få forkerte afgørelser. Det gælder også Told- og Skattestyrelsen, som jeg betragter som en både velfungerende og moderne offentlig virksomhed. Der, hvor vi nu sætter ind, sker det for at forhindre, at der på enkeltområder over tid opstår et systematisk skred i forvaltningen af skattereglerne.

Som nævnt lægger regeringen stor vægt på, at der skabes de bedst mulige rammer for håndteringen af bankkriser. Jeg vil derfor også ganske kort nævne nogle initiativer på dette område, som Erhvervsministeriet har iværksat.

I Folketinget behandles således for tiden et forslag fra erhvervsministeren om en række ændringer af bankloven og Indskydergarantifonden med henblik på at forbedre beredskabet ved bankkriser og skabe en bedre sikring af indskyderne.

Det foreslås bl.a. at ændre bankloven således, at Finanstilsynet fremover ikke nødvendigvis skal erklære et insolvent pengeinstitut konkurs, men kan gøre det om nødvendigt. Sigtet med dette forslag er at få større fleksibilitet og skabe mere tid, hvis løsningen er i sigte.

Erhvervsministeren foreslår også forskellige ændringer af Indskydergarantifonden, som skal skabe endnu bedre sikring af indskyderne, og som forbedrer mulighederne for, at et nødlidende pengeinstitut kan afvikles på andre måder end ved konkurs, f.eks. ved frasalg af aktiviteter.

Jeg lovede i indledningen af mit indlæg at vende tilbage til det, der anføres i forespørgslen om den politiske del af ansvarsspørgsmålet.

Der foreligger ikke for mig oplysninger om, at tidligere skatteministre har foretaget sig noget ulovligt eller lagt pres på embedsmænd eller andre for at opnå bestemte løsninger på skatteområdet i de pengeinstitutsager, hvor de på den ene eller den anden måde har været involveret. Det fritager dog ikke disse skatteministre for det

politiske ansvar, som enhver minister har for det, som sker på hans eller hendes ministerområde.

For at der imidlertid ikke skal herske tvivl om regeringens ønske om at afdække ansvaret i disse sager fuldt ud, er den advokat, som skal gennemgå sagerne, samtidig blevet anmodet om at undersøge, om det af sagerne fremgår, om de har været forelagt ministeren, eller om ministre i øvrigt skulle være bekendt med den ulovlige praksis, som udviklede sig i årene fra 1984 og frem til Spar Nord-sagen.

Den undersøgelse, der som nævnt vil blive gennemført af de enkelte overdragelser af pengeinstitutter, vil også kunne indgå i grundlaget for den nærmere vurdering af, i hvilket omfang de enkelte ministre har været involveret i sagerne.

Det er således også helt klart, at vi ikke fra regeringens side søger at skjule eller forhindre, at tidligere ministres eventuelle medansvar kommer frem i dagens lys, således at det er embedsmændene, som må bære hele ansvaret. Hvis nogen sidder inde med konkrete oplysninger, er de meget velkomne – både her og i mit ministerium – til at lægge kendsgerningerne på bordet.

Til slut vil jeg gerne takke Enhedslisten, fordi vi med denne forespørgselsdebat i Folketingssalen får lejlighed til at drøfte denne sag. For mig som skatteminister er det selvfølgelig ikke særlig behageligt at fremlægge en sådan rapport, men på den anden side giver det mig lejlighed til at få gjort rent bord på dette område, således at vi kan koncentrere kræfterne om mere konstruktive og fremadrettede opgaver.

Forhandling

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg takker for svarene og hæfter mig blandt andet ved, at regeringen har åbnet for en noget bredere undersøgelse allerede på nuværende tidspunkt af det politiske ansvar end den, der oprindeligt var lagt op til.

I det oprindelige oplæg til den advokatundersøgelse, der nu går i gang, var undersøgelsen begrænset til at undersøge, om sager har været forelagt ministre – en noget snæver undersøgelse – men i det kommissorium, der nu er tilsendt